

תכו

לשנה אחת:
כג אלול

ספר הוֹרֵה

ג' שנים-ש"ג:
יג אלול

וְאִם צְלוּתָא סְלָקָא שְׁלֵמָה בְּעָטוּפָא דְּמַצּוֹה
וּבְתַפְלִין עַל רִישָׁהּ וּבְדְרוּעָה, אֶתְמַר בְּהוּן
(שם צא ז) יִפְּל מַצְדָּךְ אֶלְךָ. וּבִזְכוּת תַּפְלִין דְּרִישָׁא
(דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' וְגו'.
שֵׁם ה' הָא אוֹקְמוּהָ דְּאִיהוּ תַּפְלִין דְּרִישָׁא.
וּמִיד דְּחִזֵּין שֵׁם ה' עַל רִישָׁהּ בְּצְלוּתָא דְּאִיהוּ
אֲדָנִי. יְהוָה תַּפְלִין עֲלֶיהָ, מִיד כְּלָהוּ דְּחִלִּין
וּמִזְדַּעְזְעִין מַצְלוּתָא. וּמִנְהוּן נִפְלִין וּמִנְהוּן
בְּרַחֲמִין. הָדָא הוּא דְּכָתִיב יִפְּל מַצְדָּךְ אֶלְךָ. וְלִית
מָאן דְּקָאִים קָמִי תַרְעָא דְּצְלוּתָא. וְעֲלֵה אֶתְמַר
(תהלים קכז ה) לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר.
בְּשַׁעַר, דְּאִיהוּ תַרְעָא דְּמַלְכָּא.

וְאִתָּהּ עַל גִּב דְּבִאֲתַר אַחְרָא אוֹקְמוּהָ, הָכָא
אֶתְרַה. וְצְלוּתָא אִיהוּ שְׂכִינְתָּא וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹרִיתָא וְאֶתְמַר בֵּיה (משלי כח ט) מְסִיר
אֲזָנוּ מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה וְגו'. וְהָא אוֹקְמוּהָ מְאָרִי
מִתְנִיתִין בְּגִין דְּצְלוּתָא אִיהוּ מַצּוֹה וְדָא
שְׂכִינְתָּא. וְאוֹרִיתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא צָרִיךְ
הַפְסָקָה בִּינְיָהוּ. וְצָרִיךְ לְסְלָקָא תּוֹרָה וּמַצּוֹה
בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ. דְּכָל פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא
תַעֲשֶׂה כְּלָהוּ תַלְיָן מִשֵּׁם יְהוָה. וְרָזָא דְּמַלְכָּה
(שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם. שְׁמִי עִם יְיָ שֵׁם"ה.
זְכָרִי עִם וְיָה רַמ"ח. וְרַמ"ח תְּבִין אֲנוּן בְּקִרְיָא
שְׁמַע, וְאֶתִּיהִיבוּ מְרַחֲמִיו דְּאַהֲבָה.

וּבְגִין דָּא תְּקִינֵנוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.
וְאַלִּין כְּלִילָן בְּאַבְרָהָם דְּאֶתְמַר בֵּיה (ישעיה
מא ח) זָרַע אֲבָרָהָם אוֹהֲבִי. תַּפְלִין אֲנוּן עֹז
דְּאֶתִּיהִיבוּ מִירָאָה דְּאִיהוּ לְשִׁמְאָלָא. וְדָא פַּחַד
יִצְחָק, דְּתַמָּן כָּל מְקַטְרִגִּין סְלָקִין לְמַתְבַּע כָּל
דִּינִין. וּבְגִין דָּא (שם סב ח) וּבְזָרוּעַ עֹז דָּא תַּפְלִין
י"ה בִּירָאָה. וְי"ה בְּאַהֲבָה. הָדָא הוּא דְּכָתִיב
(תהלים לא כד) אֶהְיֶה אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. תַּפְאָרֶת
יְהוָה כְּלִיל כָּלָא. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בִּינְעֻקָב

וְאִם תַּפְלָה עוֹלָה שְׁלֵמָה בְּעָטוּף
שֶׁל מַצּוֹה, וּבְתַפְלִין עַל רִאשׁוֹ
וּבְזָרוּעוֹ, נֶאֱמַר בָּהֶם יִפְּל מַצְדָּךְ
אֶלְךָ. וּבִזְכוּת תַּפְלִין שֶׁל רִאשׁ
וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה'
וְגו'. שֵׁם ה' הָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׁהִיא
תַּפְלִין שֶׁל רִאשׁ. וּמִיד שְׂרׁוּאִים
שֵׁם ה' עַל רִאשׁוֹ בְּתַפְלָה שְׁהִיא
אֲדָנִי, יְהוָה תַּפְלִין עֲלָיו, מִיד
כָּלֶם פּוֹחֲדִים וּמִזְדַּעְזְעִים
מִהַתַּפְלָה, וּמִהֶם נׁפְלִים וּמִהֶם
בּוֹרְחִים. זֶהוּ שְׂכִינׁתׁוֹב יִפְּל מַצְדָּךְ
אֶלְךָ. וְאִין מִי שְׁעוּמִיד לִפְנֵי שַׁעַר
הַתַּפְלָה, וְעָלָיו נֶאֱמַר לֹא יִבְשׁוּ כִּי
יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. בְּשַׁעַר
שְׁהִיא שַׁעַר הַמֶּלֶךְ.

וְאִתָּהּ עַל גִּב שְׂכִינְתָּא אַחֲרָא פְּרִשׁוּהָ
- כָּאן מְקוּמָהּ. וְהַתַּפְלָה הִיא
הַשְׂכִּינָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
תּוֹרָה, וְנֶאֱמַר בּוֹ מְסִיר אֲזָנוֹ
מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה וְגו'. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ
בְּעָלִי הַמִּשְׁנָה, מִשׁוּם שְׁתַּפְלָה
הִיא מַצּוֹה זֶזוּ שְׂכִינָה. וְתּוֹרָה
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִין צָרִיךְ
הַפְסָקָה בִּינְיָהֶם. וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת
תּוֹרָה וּמַצּוֹה בִּירָאָה וְאַהֲבָה.
שְׂכָל מַצּוֹת עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה,
כָּלֶן תְּלוּיּוֹת מִשֵּׁם יְהוָה, וְסוּד
הַדְּבָר - זֶה שְׁמִי לְעֹלָם. שְׁמִי עִם
י"ה - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ.
זְכָרִי עִם ו"ה - מֵאוֹת אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֶה. וּמֵאוֹת אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֶה תְּבוֹת הֵן בְּקִרְיָא שְׁמַע,
וְנִתְּנוּ מֵאַהֲבָה שֶׁל אֶהְבָּה.

וּמִשׁוּם זֶה תְּקִינֵנוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. וְאַלּוּ כְּלוּלִים
בְּאַבְרָהָם, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ זָרַע אֲבָרָהָם
אוֹהֲבִי. הַתַּפְלִין הֵן עֹז, שְׁנִתְּנוּ
מִירָאָה שְׁהִיא לְשִׁמְאָל. וְזֶהוּ פַּחַד
יִצְחָק, שְׁשֵׁם כָּל הַמְּקַטְרִגִּים
עוֹלִים לְתַבַּע כָּל הַדִּינִים. וּמִשׁוּם
זֶה, וּבְזָרוּעַ עֹז - זֶה תַּפְלִין, י"ה
בִּירָאָה, ו"ה בְּאַהֲבָה. זֶהוּ שְׂכִינׁתׁוֹב
אֶהְיֶה אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. תַּפְאָרֶת,

(בראשית כח יב) וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו. דַּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא.

לְבַתֵּר דְּאִתְקַרֵּי יִשְׂרָאֵל סְלִיק בְּיוֹד ה"א וְא"ו ה"א. וְרָזָא דְמִלָּה יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְהַפְרָאוֹת. מַחֲשָׁבָה, חֲשַׁב מ"ה וְתִשְׁפַּח בֵּיה שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִינָה דִיעֲקֹב דַּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, (שם א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרָה וְדָאִי. דְּכַד צְלוֹתָא דִּילָה סְלָקָא לְעֵלָא כְּרוּזָא נְפִיק מִרְקִיעִין וַיִּימָא, הָבוּ יִקְרָא לְדִיוֹקְנָא דְמִלָּפָא.

וְלִית תְּרַעָא דְקָאִים קָמִי הָאִי צְלוֹתָא. (תהלים נא נז) אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, לְאַפְקָא מְזוֹנָא לְבָנִין קְדִישִׁין דְּבִהָאִי הִיכְלָא תִמְן מְזוֹנָא. בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ (שמות ד כב) בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּנִפִּיק מִחַיִּים דְּלֵעֵלָא, וְאִיהוּ אֵילָנָא דְמְזוֹן לְכָלָא בֵּיה, וְתִלְיָא בְּמִזְלָא קְדִישָׁא סְבָא דְסָבִין. וּבְנִין דְשָׁכִינָא אֲנוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא חַיִּים דִּילָה אֲוִרִיתָא, מְזוֹנָא דִּילָה צְלוֹתָא דְחֻשִּׁיבָא לְקַרְבָּנָא.

וּבְגִלְוֹתָא אֶתְמַר לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל (בראשית ל א) הִבֵּה לִי בָנִים. וְשָׁכִינְתָא אִיהִי קַרְבָּנָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְמִקְבֵּל לָהּ בִּימִינָא וּשְׁמָאלָא וְגוֹפָא. וַיַּחֲוֶדָּא דִּילָה עֲמָה בְּצַדִּיק דַּאִיהוּ אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת שַׁבָּת וְיוֹמִין טָבִין.

וְאוֹת לְמִשְׁאֵל לְמָה מְצִלָּאִין לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכַמָּה דְרָגִין. זְמַנִּין מְצִלִּין לִיה בְּסַפִּירָה יְדִיעָה וּבְמִדָּה יְדִיעָה. לְזְמַנִּין צְלוֹתָא לִימִינָא. הָדָא הוּא דְאִמְרוּ הַרְוֵצָה לְהַחֲפִים יְדִירִים. לְזְמַנִּין לְשְׁמָאלָא הָדָא הוּא דְאִמְרוּ הַרְוֵצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. דְּאָבָא וְאִמָּא לִימִינָא וּשְׁמָאלָא אֲנוּן. לְזְמַנִּין לְעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. לְזְמַנִּין לְצַדִּיק כָּל צְלוֹתָא סְלָקָא לְדִרְגָּא יְדִיעָה. אֵלָּא

יְהו"ה כּוֹלֵל הַכֹּל. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בִּיעֲקֹב וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי. לְאַחַר שֶׁנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל, עוֹלָה בְּיוֹד ה"א וְא"ו ה"א, וְסוּד הַדְּבָר - יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְהַפְרָאוֹת. מַחֲשָׁבָה - חֲשַׁב מ"ה, וְתִמְצָא בּוֹ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. וּבִשְׁכִּיל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּדִיוֹקְנֵי רַבּוֹנוֹ וְדָאִי. שְׁפָאֲשֵׁר תִּפְלְתּוּ עוֹלָה לְמַעְלָה, כְּרוּזָא יִצְא מִהַרְקִיעִים וְאוֹמַר: תָּנוּ כְבוֹד לְדַמּוּת הַמֶּלֶךְ.

וְאֵין שַׁעַר שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי הַתְּפִלָּה הַזֹּאת. אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, לְהוֹצִיא מְזוֹן לְבָנִים הַקָּדוֹשִׁים. שְׁפִהִיכֵל הַזֶּה שֵׁם הַמְּזוֹן. בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת מִצַּד הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְהוּא בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוּא עֵץ הַחַיִּים שֶׁיֵּצֵא מִן הַחַיִּים שְׁלֹמֹעַלָה, וְהוּא הָעֵץ שֶׁמְזוֹן לְכֹל בּוֹ, וְתִלּוּי בְּמִזְלֵי הַקָּדוֹשׁ הַזֶּקֶן שֶׁל הַזְּקֵנִים. וּבְנֵי הַשְּׁכִינָה, הֵם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַחַיִּים שֶׁלּוֹ תוֹרָה, הַמְּזוֹן שֶׁלּוֹ תְּפִלָּה שְׁנֵי שָׁבָת לְקַרְבָּן.

וּבְגִלְוֹת נֶאֱמַר עַל יִשְׂרָאֵל (בראשית ל א) הִבֵּה לִי בָנִים. וְהַשְּׁכִינָה הִיא הַקַּרְבָּן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמִּקְבֵּל אוֹתָהּ בְּיָמִין וּבִשְׁמָאל וּבְגוֹף, וַיַּחֲוֶדוּ עֲמָה בְּצַדִּיק שֶׁהוּא אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת שַׁבָּת וְיוֹמִים טוֹבִים.

וַיֵּשׁ לְשָׂאֵל, לְמָה מִתְּפַלְלִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַמָּה דְרָגוֹת? לְפַעְמִים מִתְּפַלְלִים לוֹ בְּסַפִּירָה יְדוּעָה וּבְמִדָּה יְדוּעָה, לְפַעְמִים תְּפִלָּה לְיָמִין. זֶהוּ שְׁאִמְרוּ הַרְוֵצָה לְהַחֲפִים יְדִירִים. לְפַעְמִים לְשְׁמָאל. זֶהוּ שְׁאִמְרוּ הַרְוֵצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. שְׁהֶאֱבָא וְהֶאֱמָא הֵם לְיָמִין וּלְשְׁמָאל, וּלְפַעְמִים לְעֲמוּד הָאִמְצָעִי, לְפַעְמִים

לצדיק. כל תפלה עולה לדרגה ידועה. אלא ודאי יהו"ה הוא בכל ספירה וספירה.

והתפלה היא שכינה. בזמן שצריכים לרחם על העולם, עולה בימין. ובזמן שצריך לעשות דין בעולם, עולה לשמאל. והכל אל יהו"ה שהוא בכל מקום. ומשום זאת, זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. וזו התפלה, שהיא השכינה קרפן לה'. וכשעולה אליו, צריך להכליל עמה כל הספירות, שאין קדשה פחות מעשרה, שהיא קדשתו, ברכתו ויחודו.

ומשום כך, כשרוצה אדם להעלות תפלה למעלה, צריך להעלותה בכל התנועות, ואם הנחש רוצה לקטרג לתפלה, צריך לעשות אותה מקלע. וסוד הדבר - זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים שמעו, תחתונים התפנסו. אלו ראשי הישיבה שלמעלה ולמטה. אליהו, בשבועה עליך, טל רשות מן הקדוש ברוך הוא ורד לכאן, שהרי קרב גדול מזמן לך. חנוך מטטרו"ן רד לכאן אתה וכל ראשי הישיבה שתחת ידך, שלא לכבודי עשיתי, אלא לכבוד השכינה.

פתח כמו מקדם ואמר, הורקא, ודאי בה צריך להעלות התפלה לאותו המקום הידוע, שהרי אכן המקלע שנוקד למקום ידוע, כך צריך להעלות המחשבה בתפלה בפתח הזה, היא אכן מכללת ומעטרת שנאמר בה כל הזקף זוקף בשם, צריך להעלותה למקום שנטלה. ובאותה שעה שמעלה אותה אל בעלה, אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב שנאמר בו (בראשית א)

אף על גב שנאמר בו (בראשית א) משם רעה אכן ישראל,

ודאי יהו"ה איהו בכל ספירה וספירה. וצלותא איהי שכינתא. בזמנא דבעי לרחמא על עלמא סליקת בימינא. ובזמנא דבעי למעבד דינא בעלמא, סליקא לשמאלא, וכלא לגבי יהו"ה דאיהו בכל אתר. ובגין דא (ויקרא ו ב) זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. ודא צלותא, דאיהי שכינתא קרפן לה'. וכד סליקת לגבה, צריך לאכללא עמה כל ספירן, דלית קדשה פחות מעשרה, דאיהי קדשה דילה ברכה דילה יחודא דילה (דף קכט ע"ב).

ובגין דא כד בעי בר נש לסלקא לצלותא לעלא, צריך לסלקא לה בכל תנועין. ואם חוץ בעי לקטרגא לצלותא צריך למעבד ליה קירטא. ורזא דמלה זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין שמעו תתאין אתפנשו, אלין מארי מתיבתא דלעלא ותתא אליהו באמא עלך, טל רשו מקדשא בריך הוא ונחית הכא דהא קרבא סגיאה אזדמנת לך. חנוך מטטרו"ן נחית הכא אנת וכל מארי מתיבתא דתחות ידך. דלא ליקרא דילי עבידנא אלא ליקרא דשכינתא.

פתח כמלקדמין ואמר זרקא ודאי בה צריך לסלקא צלותא לההוא אתר ידיע, כמה דהאי אבנא דקירטא דאזדריקת לאתר ידיע, הכי צריך לסלקא מחשבתא בצלותא בהאי תגא דאיהי אבן מכללת ומעטרת דאתמר בה כל הזקף זוקף בשם וצריך לסלקא ליה לאתר דאתנטלת ובהיה שעתא דסלקי לה לגבי בעלה אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה (בראשית ג טו) ואתה תשופנו עקב, הריא אבן דאיהי י' דיעקב דאתמר בה ואתה תשופנו עקב - האבן ההיא שהיא י' של יעקב, שנאמר

לא יפסיק להעלותה לאותו המקום שנטלה. מהעמוד האמצעי צריך להעלותה עד אין סוף.

ובשמויך אותה, נאמר בו כל הפורע פורע בברוך. (וכאשר מוריד אותה) בו צריך להעלות אותה עד אין סוף (ולחורידה) ועד אין תכלית, ולא יפסיק אותה ממנו לא למעלה ולא למטה. לפעמים ו' הוא בעלה בצדיק בששת הפרקים של שתי השוקים, יורדת אליו בשתי שוקים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי זרועות, בששה פרקים עולה אליו בשתי זרועות. לפעמים הוא בעלה בין האב והאם, בין י"ה צריך להעלותה לשם. לפעמים הוא בעלה בכתר ו' בבין י"י כמו זה א' צריך להעלותה אליו. וכשעולה לשם אליו, נאמר בה (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים וגו'. בשהיא עולה למעלה בראש של כל הראשים, שואלים בשבילה המלאכים איה מקום פבודו להעריצו. וכשעולה לא' (נ"א לעלא) איהו תגא ברישא דא' עטרה על רישיה ש פד נחתא ביה נחתא ואתעביד נקדה לתתא מנה ׀. ובכל דרגא דסליקת הכי נחיתת. פד סליקת אתקריאת תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקדה, וכד איהי פגונא דא אוי. וי מתיחדת עמה וכד איהי תגא על ראשה אתקריאת אות זין. כלילא מנה אות ברית דאיהו שביעאה דכלא שביעי ודאי, האי אבנא איהי פגונא דכל עלמין. ובגינה אתמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לה. איהי מדה בין כל ספירה וספירה, דכל ספירה בה סליק לעשר.

שעור דילה ו' בה אתעביד אמה, עשר אמות אך בין כל ספירה וספירה.

(שם מט כד) משם רעה אכן ישראל לא יפסיק לסלקא לה לההוא אתר דאתנטילת מעמודא דאמצעייתא דצריך לסלקא לה עד אין סוף. וכד נחית לה אתמר ביה כל הפורע פורע בברוך. (נ"א וכד נחית לה) ביה צריך לסלקא לה עד אין סוף (נ"א ולנתתא לה) ועד אין תכלית. ולא יפסיק לה מינה לא לעלא ולא לתתא. לזמנין איהו בעלה ו' בצדיק בשית פרקין דתריין שוקין נחית לגבה בתריין שוקין. לזמנין דאיהו בעלה ו' בתריין דרועין בשית פרקין סליקת לגבה בתריין דרועין. לזמנין איהו בעלה בין אבא ואמא, בין י"ה צריך לסלקא לה לגבי תמן. לזמנין איהו בעלה בכתר ו' בבין י"י פגונא דא א' צריך לסלקא לה לגבה. וכד סליקת תמן לגבה אתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים וגו'.

בר איהי סליקת לעלא ברישא דכל רישין, שאלין בגינה מלאכיא איה מקום פבודו להעריצו. וכד סלקא לא' (נ"א לעלא) איהו תגא ברישא דא' עטרה על רישיה ש פד נחתא ביה נחתא ואתעביד נקדה לתתא מנה ׀. ובכל דרגא דסליקת הכי נחיתת. פד סליקת אתקריאת תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקדה, וכד איהי פגונא דא אוי. וי מתיחדת עמה וכד איהי תגא על ראשה אתקריאת אות זין. כלילא מנה אות ברית דאיהו שביעאה דכלא שביעי ודאי, האי אבנא איהי פגונא דכל עלמין. ובגינה אתמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לה. איהי מדה בין כל ספירה וספירה, דכל ספירה בה סליק לעשר.

שעור דילה ו' בה אתעביד אמה, עשר אמות אך בין כל ספירה וספירה. ורזא דמלא

וספירה, וסוד הדבר - עשר אמות
ארץ הקרש. ובין כל אמה ואמה
היא עשר, בין פרק ופרק תמצא
אותה. וי' עשר פעמים עולה
למאה. וההפוך של מאה -
אמ"ה.

כ"ד מדה ומדה אתקרי עולם. ואנון י"ו שעור
ומדה ו' שקל י' מדה דיליה, ושיעורא
דמדה חמש אמות ארץ וחמש אמות רחב.
ואנון לקבל שעור דכל רקיע דמהלך ת"ק
שנה ארבה ות"ק שנה פותיא. ואנון ה"ה הרי
לך שעור קומה באתון יהו"ה, דאת ו' איהו
תפארת, השמים חמש רקיעים דילה ה' אלין
אתקריאו השמים, חמש רקיעים דכלילין
בשמים. חמש עלאין שמי השמים. ואנון
כלהו ה"ה חמש בחמש.

ו' רקיע שתיתא לון. י' שביעא לון ואנון
שבועה בשבעה וסלקין ארביסר. והכי אנון
ארעין שבעה על גבי שבועה פגלדי בצלים.
וכלהו רמיזין בתרין עינין. י' אתקרי עולם
קטן. ו' עולם ארץ וכל מאן דבעי למשא
שאלתוי לגבי עולם ארץ, צריך לארפא ביה.
ובעולם קצר צריך לקצרא ביה.

וע"ד דא אמרו מארי מתניתין מקום שאמרו
להאריך אינו רשאי לקצר. לקצר, אינו
רשאי להאריך. לקצר בצלותה (במדבר יב יג) אל
נא רפא נא לה בנקדת י'. להאריך מסטרא
דאת ו' ונפילה באת פ' וכלא פ"ו (דברים ט יח)
ואתנפל לפני ה' ארבעים יום וארבעים לילה.
וכלא מ"ם י' נקדה באמצעיתא אתעביד מים.
ומסטרא דחסד צריך לארפא בצלותה.
ובשמא קדישא יסליק יהו"ה

ברביע. וצריך לארפא בתנועה זו דאיהו רזא
דתקיעה. לקצר מסטרא דגבורה בתנועה
יהו"ה ברביע. וצריך להאריך בתנועה הזו, שהיא סוד התקיעה. לקצר מצד הגבורה בתנועה

ב"ד מדה ומדה אתקרי עולם. ואנון י"ו שעור
ומדה ו' שקל י' מדה דיליה, ושיעורא
דמדה חמש אמות ארץ וחמש אמות רחב.
ואנון לקבל שעור דכל רקיע דמהלך ת"ק
שנה ארבה ות"ק שנה פותיא. ואנון ה"ה הרי
לך שעור קומה באתון יהו"ה, דאת ו' איהו
תפארת, השמים חמש רקיעים דילה ה' אלין
אתקריאו השמים, חמש רקיעים דכלילין
בשמים. חמש עלאין שמי השמים. ואנון
כלהו ה"ה חמש בחמש.

ו' רקיע שתיתא לון. י' שביעא לון ואנון
שבועה בשבעה וסלקין ארביסר. והכי אנון
ארעין שבעה על גבי שבועה פגלדי בצלים.
וכלהו רמיזין בתרין עינין. י' אתקרי עולם
קטן. ו' עולם ארץ וכל מאן דבעי למשא
שאלתוי לגבי עולם ארץ, צריך לארפא ביה.
ובעולם קצר צריך לקצרא ביה.

וע"ד דא אמרו מארי מתניתין מקום שאמרו
להאריך אינו רשאי לקצר. לקצר, אינו
רשאי להאריך. לקצר בצלותה (במדבר יב יג) אל
נא רפא נא לה בנקדת י'. להאריך מסטרא
דאת ו' ונפילה באת פ' וכלא פ"ו (דברים ט יח)
ואתנפל לפני ה' ארבעים יום וארבעים לילה.
וכלא מ"ם י' נקדה באמצעיתא אתעביד מים.
ומסטרא דחסד צריך לארפא בצלותה.
ובשמא קדישא יסליק יהו"ה

ברביע. וצריך לארפא בתנועה זו דאיהו רזא
דתקיעה. לקצר מסטרא דגבורה בתנועה
יהו"ה ברביע. וצריך להאריך בתנועה הזו, שהיא סוד התקיעה. לקצר מצד הגבורה בתנועה